

Політичний портрет Петра Симоненка

Підготував: Білошицький В.Ю.
Студент: 2 курсу \П-141

Зміст

- 1.Біографія
- 2.Політичні погляди
- 3.Резюме
- 4.Міцність та сила характеру
- 5.Слабкість характеру
- 6.Можливості
- 7.Загрози
- 8.Висновок
- 9.Використані джерела

Біографія

- **Ранні роки, освіта**

Петро Михайлович Симоненко - уродженець Донецька. Народився в сім'ї водія і журналістки 1 серпня 1952.

Вищу освіту здобував у Донецькому політехнічному інституті. За освітою Петро Михайлович є гірничим інженером-електромеханіком. Пізніше, в 1991 році, отримав другу освіту в Київському інституті політології і соціального управління.

- **Трудова діяльність**

У 1974 році, після закінчення першого ВУЗу, Симоненко отримав направлення на роботу в інститут «Дондіпуглемаш». Але вже в 1975-му отримав підвищення і став інструктором і замотделенієм, потім протягом трьох років працював секретарем Донецького міського ЛКСМУ.

Подальша кар'єра Петра Симоненка розвивалася в політичній сфері, був секретарем Донецького, пізніше Маріупольського обласного комітету КПУ, секретарем ідеологічної роботи.

У 1991 році вступив на посаду заступника генерального директора заводу «Укрвуглемаш».

Політична кар'єра

Петро Симоненко вперше став членом Верховної ради України в 1994 році. Політик обирався від Комуністичної партії України по мажоритарному округу № 150 у Донецькій області.

На виборах у Верховну раду третього скликання на період з 1998 по 2002 рік, Симоненко обирався за партійними списками Компартії. У Раді виконував обов'язки члена Комітету з питань правової реформи.

У 1999 році Петро Симоненко брав участь у президентських виборах. Головним його конкурентом тоді був Леонід Кучма. Обидва кандидати вийшли в другий тур, але з результатом понад 52% виборчі перегони виграв Кучма.

Поразка на президентських виборах не охолодив політичних амбіцій Симоненка, тому вже в 2002 році він знову балотувався в народні депутати від партії КПУ. У виборчих списках Компартії Петро Симоненко був під номером 1. Оскільки тоді підтримка КПУ серед населення України була високою, Симоненка з легкістю увійшов до складу нового парламенту. У період роботи у Верховній раді був членом Комітету з питань правової політики, а також членом Постійної делегації ВРУ в ПАРЄ.

У 2004 році знову робить спробу стати главою держави, але займає тільки 4 місце і отримує підтримку 5% виборців.

У період з 2006 по 2014 рік був народним депутатом, у складі фракції Комуністичної партії України, а також главою даної політичної партії.

У 2010 році черговий раз балотувався в Президенти України і зайняв 6-е місце за підсумками голосування. Також брав участь у президентських виборах 2014-го року, незважаючи на те, що незадовго до голосування, призначеного на 25 травня, заявив про те, що знімає свою кандидатуру.

Після Євромайдану більш гостро стало питання про заборону Компартії в Україні. І хоча українському уряду так і не вдалося довести справу до кінця, КПУ все ж не пройшла до складу Верховної ради 8-го скликання на дострокових парламентських виборах 26 жовтня 2014.

Політичні погляди

У зовнішній політиці України, Симоненко віддає перевагу зближенню з Російською Федерацією та іншими постсоціалістичними країнами. Також політик підтримує інтеграцію України в Митний союз і припинення процесів євроінтеграції, які, на думку політичного діяча, небезпечні для економіки нашої країни.

У внутрішніх справах держави в Симоненко не менше пропозицій про внесення змін. Петро Михайлович вважає, що Україні необхідно змінити державний прапор, оскільки неприпустимо використовувати символ «з яким зустрічали Гітлера під час війни і під яким вбивали невинних людей».

Також Симоненко виступає за повернення найвищої міри покарання - смертельної кари за особливо тяжкі злочини, такі як педофілія, вбивство на замовлення, торгівля людьми тощо.

Петро Симоненко має власні погляди на деякі історичні події в Україні. Політик не визнає геноциду українського народу радянською владою у 1932-1933 рр. і насильницької депортації кримсько-татарського населення з Криму.

Резюме

Петро Миколайович Симоненко - політик втрачених можливостей. Політична фортуна була до нього неодноразово милостивою, однак він не оцінив цього, тому поступово приречений на втрату свого впливу і популярності. Петро Миколайович назавжди втратив свій єдиний шанс в боротьбі за крісло №1 у країні, і з тих пір політична доля відвернулася від нього, адже вона не переносить переможених. Симоненко - політик високого рівня, однак йому постійно чогось не вистачає для того, щоб досягти повною мірою поставлених цілей. Іноді - стратегічного бачення ситуації, іноді - політичної волі для прийняття жорстких рішень, іноді - внутрішнього відчуття необхідності змін формату політичної поведінки. Є така категорія діячів, які назавжди приречені бути другими або третіми. До неї відноситься і Петро Миколайович, який на даний момент не є депутатом ВРУ. Втім, потрібно визнати, що політичні перспективи Симоненко були знищені за майдану, після якого КПУ була заборонена, а його звільнено. Найвищого рівня державного істеблішменту Петру Миколайовичу вже не досягти ніколи і можна поставити хрест на його політичній кар'єрі.

Міцність - сила

До сильним політичним сторонам Петра Миколайовича слід віднести те, що він є досвідченим політиком і партійним гравцем, який абсолютно адекватно розуміє внутрішню ситуацію в українському політикумі і намагається, враховуючи наявний контекст, максимально вигідно проявити свої здібності. Підтвердженням є той факт, що Симоненко з 1993 року очолює Комуністичну партію України і постійно знаходиться в межах Верховної Ради, що дозволяє впливати на значне коло питань.

До позитивних сторонах Симоненка - як політика додамо те, що він є досить розвиненою людиною, який орієнтується в різних сферах життя і в цілому володіє розумінням внутрішньої і зовнішньої політичної ситуації в країні і в світі в цілому. До того ж Петро Миколайович в юності займався боксом, плаванням і шахами. В даний час він затятий театрал, любить «Бітлз», міцні сигари і кави. В цілому, можна сказати, що Симоненко є людиною досить розвиненим як особистість і для політики це є неодмінною плюсом, оскільки дозволяє глибше розуміти процеси і прогнозувати їх подальший розвиток.

Слабкість

Рисою, яка заважає стати Симоненко справжнім лідером, хоча б на рівні прокомуністично налаштованого електорату, - це нещирість у своїх відносинах як з політичними партнерами, так і з ідеологічними супротивниками. Комуністи на чолі з П.Симоненко неодноразово кривили душею під час проведення переговорів з колишнім президентом Л. Кучмою. Більше того, вони жодного разу не дотримувалися партнерського формату поведінки з партіями, які є близькими їм за своєю ідеологією, наприклад, Соціалістичною партією України. Відчуття нещирості поведінки Петра Миколайовича відштовхує від нього потенційних виборців, оскільки люди не можуть бути впевненими, що він здійснить свої обіцянки і зможе гідно захистити саме їх інтереси на найвищому політичному рівні.

Умовної слабкістю Петра Миколайовича є те, що він - людина сентиментальна, який вкрай чуйно ставиться до власних спогадів, особливо стосовно минулого. Саме тому комсомольська юність, переживання пов'язані з дорослішанням на Донбасі, партійна робота за часів СРСР - все це міцно тримає Симоненка у своєму образному просторі і не дає можливості вільно маневрувати в політиці, робити неординарні кроки, висувати нові нестандартні ініціативи. Сентиментальність Петра Миколайовича фактично знижує динаміку його мислення і тримає у своєрідному полоні, який призводить до поступового відриву від реальності і втрати політичних позицій.

Можливості

Симоненко честолюбний, але важко дорікнути його в неадекватній амбіційності. Крім того, Петро Миколайович дорожить своїм кріслом, він реально оцінює власні можливості і прагне ставити цілі, які будуть повністю реалізовані. Це реально дозволяє підвищувати шанси для реалізації власних можливостей, оскільки адекватність у політиці є невід'ємним фактором будь-якого успіху.

Не дивлячись на те, що Симоненко людина м'яка, як для вождя, він добре вміє проводити жорсткі рішення за допомогою інших. Це дозволяє відзначити, що Симоненко є досвідченим маніпулятором і вміє використовувати людей у власних інтересах. Підсилює цю рису те, що Петро Миколайович здатний іти на компроміс з ідейними противниками, хоча йому при цьому вдається зберегти власний безкомпромісний імідж. Для підтвердження вищезгаданого згадаємо поступки Симоненко та очолюваної ним КПУ під час президентства Л. Кучми і президентських виборів 1999 року.

Загрози

Симоненко нажив славу як людина не цілком рішучий, не завжди здатний в умовах дефіциту часу вибрати єдино правильний хід. Він м'який як лідер, що неодмінно виявляється і в оточенні, яке користується зазначеної рисою характеру з Петра Миколайовича. Більше того, відсутність уміння приймати правильні рішення в кризових ситуаціях дає підстави вважати, що у Симоненка погано розвинена внутрішня інтуїція, яка могла б підказати йому єдиновірних для нього політичний хід в конкретній ситуації.

Додамо також, що Петро Миколайович живить любов до влади, хоча поки що він не давав очевидних підстав вважати, що ця любов перейшла в сліпу нестримну пристрасть. Любов Симоненко до влади заради влади вже неодноразово була використана опонентами голови КПУ що дає підстави вважати високою достовірністю подібних випадків у майбутньої політичної практиці. Згадаймо хоча б поведінку Петра Миколайовича під час президентських виборів 1999 року. Тоді маніпулювання Петром Миколайовичем з боку адміністрації президента Кучми дало свої дивіденди. Симоненко тоді втратив свій шанс. Проте кожен сам приймає рішення, і дорікати згодом можна лише самого себе.

Висновок

- Підсумовуючи вищесказане, можна сказати, що Симоненко – політик минулого, с яскравими амбіціями та політичною програмою, але в наш час, ці цінності та цілі, які раніше були успішними та впроваджувалися при СРСР не актуальні, і не діючі. Йому, як політику, з самого початку не щастило і з кожним роком його популярність, як лідера країни, знижувалась. Ще до цього можна додати його негативне ставлення до євроінтеграції, та ідею зближення України з Росією, яка в наш час сприймається негативно. Всі ці непродуктивні ходи вилились для КПУ тим, що зараз вона заборонена, а Симоненко звільнений від посади депутата ВРУ, і зараз знаходиться в Росії, де прагне знову прийти до політики.

Використана література

- <http://polittech.org/2011/12/13/petr-simonenko/>
- https://uk.wikipedia.org/wiki/Симоненко_Петро_Миколай_ОВИЧ